

Zdrava, globoko ukoreninjena kulturna rast zatiranju in raznarodovanju ostali še tu

DEVČICA «OGNJENI VLAK» IN ADAMICEV «PLES KRALJA MATJAZA» JE ZAPEL ZBOR IZ PODGORE NA GORIŠKEM. DIRIGENT I. KLAVCIC

MALI SKEDENJEC
V NARODNI NOSI

POD VODSTVOM DIRIGENTA P. HARTMANA JE ZAPEL ZBOR IZ KOROSKE NARODNI PESMI «GOR. CEZ IZARO» IN «MEGLICE». ISTI ZBOR PA JE ZAPEL POD VODSTVOM P. KERNJAKA ZOPET DVE NARODNI: «TO TE PROSIM LJUBO DAKLE» IN «POJDM V SKUFCE».

TRZASKA NARODNA NOSA

VENEC HRVATSKIH KOL JE ZAPLESALA FOLKLORNA SKUPINA SLOVENSkih SREDNJEŠOLCEV IZ TRSTA.

PEVSKI ZBOR IZ STANČEŽA PRI GORICI NAM JE ZAPEL POD VODSTVOM F. LUPINA BRATUZEVO «KAT VILHARJEV» IN VENTURINIJEVO «POZDRAVLJENA DOMOVINA».

ISTRSKA SLOVENSKA NARODNA NOSA

Nastop združenih tržaških pevskih zborov

PRI SKUPNEM NASTOPU ZDRUŽENIH PEVSKIH ZBOROV JE SODELOVALO 17 PEVSKIH ZBOROV: «M. MATJASIC» - BARKOVLJE, «IVAN CANKAR» - TRST, «S. SKAMPERLE» - TRST, LONJER, «VELESILAS» - SKEDENJ, «TRZASKI ZVON», «F. MARUSIC» - ROCOL, «O. ZUPANCIC», «STRAZA» - PLAVJE, «V. VODNIK» - DOLINA, «SLOVENEČ» - BORST, «I. VOJKO» - PROSEK-KONTOVEL, «SLOVAN» - PADRICE, BAZOVICA, «RDEČA ZVEZDA» - SALEZ, «VESNA» - SVETI KRIZ, NABREZINA, SEMPOLAJ IN CEROVLJE. ZDRUŽENI TRZASKI PEVSKI ZBORI, KI SO JIH IZMENOMA DIRIGIRALI F. VENTURINI, V. SVARA IN M. PERTOT, SO ZAPELI VENTURINIJEVO «V NOVE ZARJE», KOZINOVO «NASA VOJSKA» IN SIMONITIJEVO «LE VKUP UBOGA GMAJNA».

PEVSKI ZBOR «OTON ZUPANCIC» IZ KOPRA JE POD VODSTVOM DIRIGENTA P. GUSTINA ZAPEL MATETICA «SLOBODO» IN JAKOBA ALJAZA «TRIGLAV».

TOV. V. CERMELJ IN M. CIBIC STA VODILA ZBOR «IVAN VOJKO» S PROSEK-KONTOVELA, KI JE ZAPEL HAJDRIHA «JADRANSKO MORJE» IN ALJAZA «OPOMIN K VESELJU».

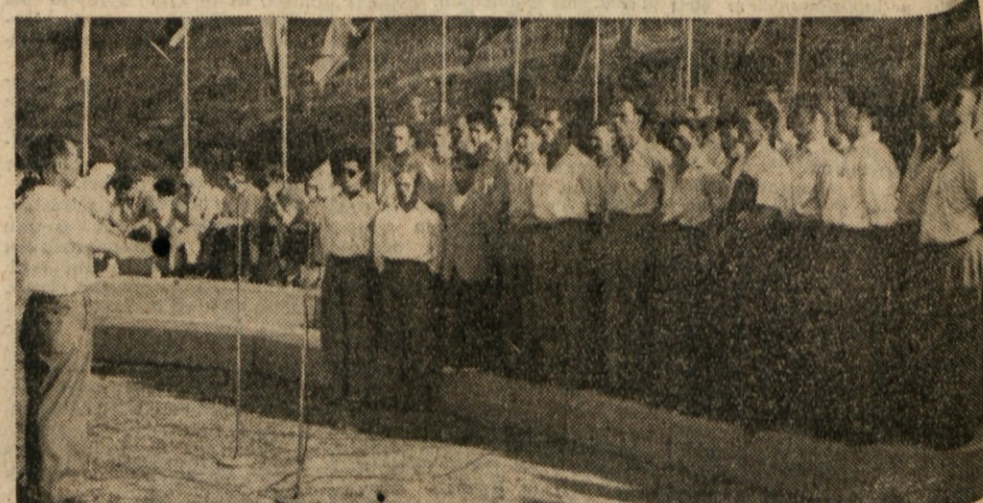
TRZASKI ZBOR «IVAN CANKAR» IZ SV. JAKOBA JE ZAPEL SVAROVO «SELSKO DOLINO» IN ADAMICEVEGA «MLADEGA JUNAKA» POD VODSTVOM V. SVARE.

POD VODSTVOM MILANA PERTOTA JE ZAPEL ZBOR «MARIJ MATJASIC» IZ BARKOVELJ FOERSTERJEVO «NASE GORE» IN DEVOVO «SOCA».

«DOMOVINI» IN «SLOVENCILJUDJE SMO VESELI», OBE PESMI FOERSTERJA, JE ZAPEL PEVSKI ZBOR «SLAVKO SKAMPERLE» IZ TRSTA POD VODSTVOM DIRIGENTA F. VENTURINIJA.

TOV. M. MARC JE VODIL ZBOR «VALENTIN VODNIK» IZ DOLINE, KI JE ZAPEL VODNIKOVEGO «OB VECERNI URI» IN VENTURINIJEVO «VASOVALCA».

Dan slovenske kulture je pred vsem svetom pokazal, da se ne

ne more nikoli usahniti in zato smo kljub zvesti in neomajni v borbi za naše pravice!

Narodne noše, plesi in običaji

Po lepoti in barvitosti se odlikujejo gorenjske narodne noše. Moška noša sestoji iz dolge platnene srajce in ozkih hlač, ki segajo malo čez kolena. Obleka je iz tkanega blaga. Pozimi so ogrnili ovčji kožuh. Pokrivalo je klobuk s širokimi kraji. Gorenjske oblečejo čez dolgo srajco vrhno srajco, ki sega do pasu. Ima široke rokave ter čipke v zaplestju. Krilo je nagubano, iz rjavega ali črnega mezlana. Poročene so nosile platneno avbo z nagubanimi čipkami in vezanimi trakovi. Folklorna skupina «Tone Tomšič» iz Ljubljane se je predstavila z gorenjskimi delovnimi plesi, t. j. «Ta potrkana», «Zaklje šivajo» in «Metla», ki se razlikujejo po svojem značaju in vsebini od n. pr. prekmurjskih poljanskih plesov. To so gorenjski plesi, v katerih sta simbolizirana gorenjska šegava oblastnost in delovna pripravnost.

VIPAVSKA NARODNA NOSA.

«Brško opasilo» je izvajala folklorna skupina iz Dekanov. Najstarejši brški ples so «ma-fine». Plesalci se drže za roke in plešejo v dveh krogih. To kaže na starodavni izvor plesa, kar je svojstveno tudi drugim jugoslovanskim narodom. Tipično za ta ples je, da se izvajajo gibi in koraki v skladu z glasbo do izrednih potankosti. Med izvajanjem pojejo tudi «Teci teci, ku me moreš ujeti». Ples nam dokazuje, da Istra ni tako tužna kot se govori, temveč, da se tudi tam zna naše ljudstvo vedro zabavati. V tem plesu so nam pokazali, kako se istrski človek veseli uspehov svojega dela, ko pospravi plodove, ki jih je s trdim delom izmaknil prirodi. Brški plesi so se vršili ob ljudskih slavnih in obrednih vseh štirih letnih časov in ob svatovskih običajih. Največji praznik pa je bilo opasilo.

GORISKE NARODNE NOŠE SO IZDELANE IZ DOMAČE VOLNE. ŽENSKE NOSIJO «OSPTELJE», NA GLAVI IMAJO PECO.

HRVATSKA BOSANSKA IN SRBSKA NARODNA NOSA.

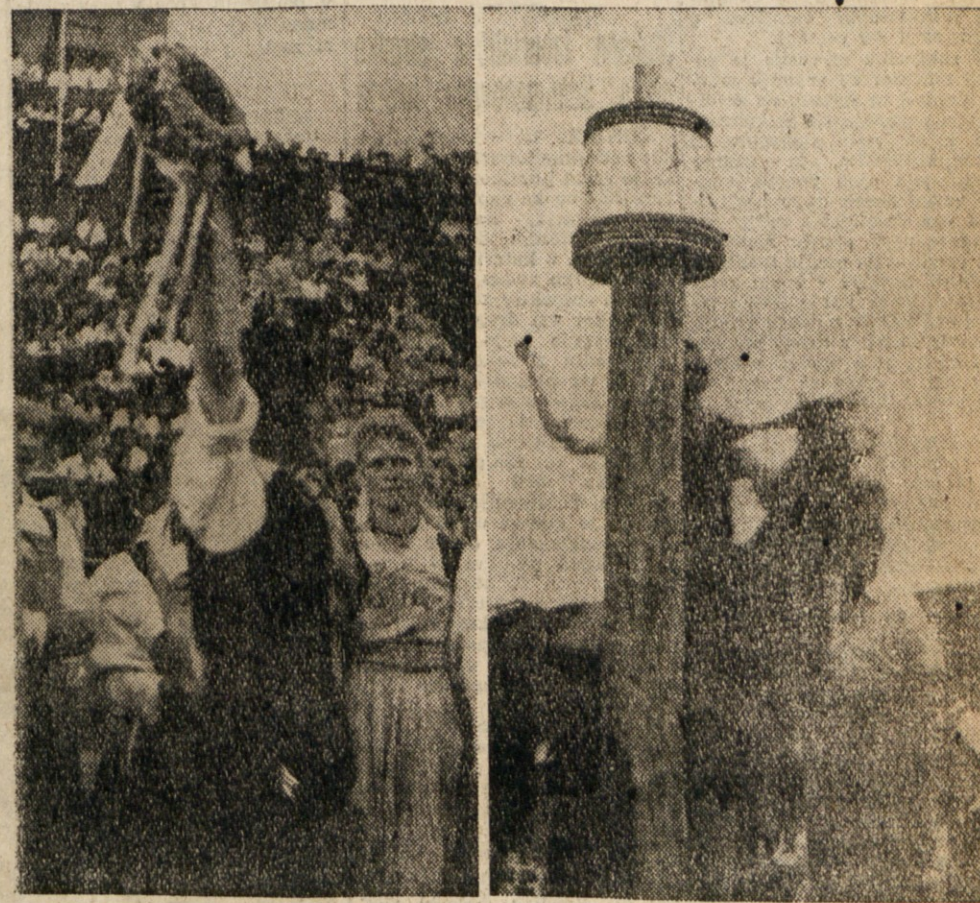
DA BI NE BILI «STEHVARJI» PREVEČ ZEJNI, SO POSKRBELE BRHKE DECVJE.

Panonski svatbeni ples je v obliki ljudske plesne suite povezanih četrto svatbenih plesov, kakor jih «Prekmurci» izvajajo še danes na ljudskih svatbah in kakor nam jih je pokazala folklorna skupina «Tone Tomšič» iz Ljubljane. Prvi ples predstavlja valjenje nevestinih družic na svatbo. V drugem plesu se vključijo v kolo svatbe. Pavi preidejo neposredno v figurirano polko. Iz tega figurativnega plesa preidejo svatje v združeno kolo «Marko skače».

Imed koroskih narodnih noš je značilna žiljska narodna noša, ki se loči od narodne noše, kakršno nosijo v Mežici, Rožu in Podjuni. V Žilji nosijo moški sreč, to je platneno srajco s svilenim kolarjem; ozke irhaste hlače segajo do podkolena. Telovnik je svilen ali suknjen in mu pravijo prustah. Cezenj oblečejo lajbeč, ki ni nič drugega kot kratek telovnik. Nogavice so različnih barv. Čevlji so nizki, ali pa škornji, ki segajo čez kolena. Pod klobukom nosijo svilen kapo s cofom. — Ženske nosijo kratko srajco — vojšpat, olšpat, ki ima ovratnik z gubastim našivkom. Ozko spodnje krilo — rajcivc oblečejo le za ples. Vrhne kratko krilo z modercem je ras, ki ima ob spodnjem robu progo v drugi barvi. Čez prsi imajo facanetelj, svilen ruto, pripeto pod vratom z medanco. Na glavi imajo adrcio, ob praznikih pa pinti iz belega platna.

«Stehvanje» in «Visoki rejs» je izvajala folklorna skupina iz Brncu v Žilji na Koroskem. «Stehvanje», ki so ga izvajali brški fantje na kónjih, nas spominja na čas turških bojev, ko so žiljski kmetje šli v borbo proti Turkom in gospodi. Tako ta običaj pojmujejo Žiljani sami, nekateri folkloristi pa smatrajo, da je to preostanek drevesnega kulta (čuščenja), na kar bi kazal tudi ples pod lipo, tako imenovani «Visoki rejs».

TRZASKI OKOLICANSKI PLES JE IZVAJALA TRZASKA FOLKLORNA SKUPINA. — RITEM IN VALOVANJE GIBOV TEGA PLESA, KI SO GA PLESALI V VSEJ OKOLICI TRSTA, NAS SPOMINJA NA VALOVANJE MORJA. PRIRODA IN OKOLJE STA DALA ZNACILNOST TEMU PLESU, KI SE PLEŠE NA PESEM «STO LJUDI».

VECTISOGLAVA MNOŽICA JE PRISOSTVOVALA PRIREDITVAM DNEVA SLOVENSKE KULTURE.

damo streti in da je vsako zaletavanje v naše vrste vse zaman!

ITALIJA PO DRUGI SVETOVNI VOJNI

Vojni zločinec in bivši kvestor v Ljubljanski pokrajini MESSANA - imenovan za višjega inšpektorja javne varnosti

Afirmacija fronte na občinskih volitvah v Pescari, kjer je Fronta dobila 13.723 glasov ter absolutno večino v občinskem svetu, je še bolj zastrašila Italijanskega reaktiviranja in povečanje policijskih odredov. 4. februarja je bil v Uradnem listu objavljen dekret, ki poziva v policijsko službo 100 kptanov, 200 poročnikov in podporočnikov, 2000 podoficerjev ter 18.000 vojakov. Iz ameriških vojskih zalog, ki so se ostale v Italiji, je policija prejela 300 oklepnih avtomobilov in 10.000 strojne opreme s pripadajočo municijo. Reaktivacija novih policistov se je vršila iz vrst beguncev iz južne Italije, Istre, Dalmacije, Tunis in italijanske Afrike. To novo reaktivacijo je spremljala temeljita čistka demokratskih in republikanskih elementov iz policije in vojske ter ponovna aktivizacija starih funkcionarjev OVRE. Tako je bil bivši šef v organizaciji Lege reaktiviran na položaj generalnega inšpektorja, dr. Barranco pa je bil imenovan za šefa mobilne policije v Rimu. Šef informativne službe v ministruvstvu notranjih zadev je postal star ovravec Leone Santoro, njegovi pomočniki pa Maritucci in De Simone. Vojni zločinec in bivši kvestor v Ljubljanski pokrajini Messina je bil imenovan za višjega inšpektorja javne varnosti (Pubblica Sicurezza). Več drugih starih sodelavcev OVRE, kot na primer, dr. Salvatore Fausto, dr. Agnesino Vincenzo, dr. Morelli Francesco, dr. Giugliani Angelo, dr. Luigi Alciati, dr. Roberto Raffaele, je bilo postavljenih za kvestorje v Modeni, Milano, Genovi, Gorici, Alessandrii, Viterbu itd. Na zahtevo Seclie je bil reaktiviran znani fašistični general Giuseppe Pieche, ki je bil pod fašizmom od 1929 do 1932 kot komandant karabinerske divizije v Rimu, pozneje pa na osebno intervencijo duceja v kontrašpijonijsko ministrstvo vojske. Med državljansko vojno v Španiji je Pieche pomagal organizirati frankistično policijo, pozneje pa ustasko v Zagrebu. Celotna garda di finanza je dobila novega komandanta, bivšega monarhofašističnega generala Raffaele Pelligrina. Obenem se pojavlja v političnem življenju maršal Messe, komandant italijanske ekspedicijske korpusa na vzhodni fronti. Jasno pade, da tudi bivši fašistični mogotci niso več potrebna skrivališča. Tako je v palači Brancaccio v Rimu svobodno živeli bivši Mussolinijev senator in visoki funkcionar republike Salò (Po Mussolinijevi osvoboditvi je imela njegova republika svoj sedež v mestecu Salò ob Gardskem jezeru). Federico Gay ter pomagal Patrisiaju pri organizaciji fašističnih odredov MSI (Movimento Sociale Italiano), ki naj bi pomagal Secliovi policiji v njeni borbi proti Italijanskemu ljudstvu, kot je bilo dogovorjeno 25. februarja v Rimu na sestanku med predstavniki demokristjanov in MSI.

Medtem ko so komunisti in socialisti sklenili za demokristjane in socialisti politično volilno premirje, tako imenovano «tregua elettorale», ki ji je kumoval član Politbiroja CK KP Terracini, da bi volivna agitaacija ostala v mejah dostojnosti, sta Vatikan in Katoliška akcija, ki nista bila vključena v to premirje, nemoteno delala dalje. Volivne agitacije Vatikan ni zaupal stari demokratskemu voditelju tipa De Gasperi, temveč je v okviru Katoliške akcije osnoval posebno telo «Comitato Civico Nazionale» (CCN), katerega je razdal ogromnih denarnih fondov (Vatikan je prispeval takoj na začetku volivne kampanje tri milijarde, a Zveza industrijev dev milijard lir) bil na razpolago vse aparat katoliške cerkve. Sama nekaj stovilk v ilustraciji tega aparata: Italija ima 23.000 župnij; po skromnih računih so imeli župniki v vsej volivni kampanji samo v cerkvah nad dva milijona volivnih govorov. Armatado 200 tisoč redovnikov in redovnic je njihov šef kardinal Luigi Lavitrana osvojil vsakega drugega dela in vrstel v volivno kampanjo. K tej armadi morajo pristiti še Katoliška akcija z dvema milijonoma vpisanimi člani, katoliške skavte z 200.000 člani ter razne kongregacije in tretje rednice z nad milijon članov. Poleg te omenjene Zveze industrijev se dali na razpolago volivnemu aparatu CCN Zveza agrarcev, rimsko plestvo, npr. princ Boncompagni, vojvoda Montalino, markiza Incontru in nazadnje še malte-

ški viteški red. 60 italijanskih dnevnikov je za vatikanske denarje delalo volivno propagando. Med njimi so bili «El Mattino» iz Firence, «Corriere» iz Genova, «Corriere Lombardo», «El Sole» in «Corriere Milanese» iz Milana, «Corriere» iz Neapla, «Mattino di Sicilia» iz Palermo, «Corriere del Giorno» iz Taranta, «Il Gazzettino» iz Benet, «Il Tempo», «Il Momento», «Giornale della Sera», «Il Globo», «Risorgimento Liberale», «L'Italia Socialista» in «L'Espresso» iz Rima. Reakcija se, da je Vatikan v tej volivni kampanji porabil v celoti 25 milijard lir (računajo pri tem tudi vase, ki so mu jih v ta namen dale razne ustanove in posamezniki) ter izdal nad milijardo raznih brošur, letakov in drugega propagandnega materiala, bodisi preko CCN, bodisi preko propagandne stranke demokristjanske stranke (SPES). Toda CCN ni bil misljen samo kot časovna organizacija. S svojimi podrejenimi organizacijami, škofskimi in lokalnimi odbori je prodiral v slednjo italijansko vas in tako postavil pri organizaciji temelj za bodočo ekatoliško ureditev Italije.

Kot uvod v katoliško volivno kampanjo lahko smatramo govor papeža Pija XII., ki je v Rimu 12. septembra 1947 izjavil, da lahko greši tisti, ki ne glasujejo. Ta govor je služil pozneje vsen demokristjanski propagandistom v njihovih volivnih govorih. Pomen teh volitev je jasno označil predsednik italijanske vlade De Gasperi, ki je v svojem govoru občinskim svetnikom demokristjanske stranke rekel: «Tokrat ni srednje pot, ni rezervnih pozicij, medtem ko je v prejšnji razpisni kampanji, katoliške akcije «Gioventù» 29. februarja 1948 pisal: «Pomni, mladina, če zmagajo oni, bo prva stvar prenehanje naših organizacij in potem, poslušajte, kade se sprejamejo pred cerkvami, po igrah in svečanih mestih, dobro polgite kandelabre in se zamislite z dva metra vrvi okrog vratu».

Sodelovanje Amerike v volivni kampanji se ni omejilo samo na materialno pomoč. Razen izjave, ki jo je dal Bidault v Torinu v zvezi s tripartitno deklaracijo o izročitvi Trsta Italiji, je imel niz volivnih govorov ameriški veleposlanik Dunn, ki je med drugim v Regio Calabria 5. marca izjavil: «V Evropi, kjer niso vsi narodi svobodni, je danes Italija polna demokracije in svobode, ki jo posamezniki, medtem ko je njegov kolega, veleposlanik Velike Britanije sir Victor Marshall v javnem govoru 8. marca v Palermo rekel, «da se mora zapadna civilizacija ustruditi zato, da bi se mogla upreti komunistični nevarnosti. Da bi pomagal svojim Italijanskim prijateljem, so angleški laburisti poslali v Italijo Morgana Philpisa in Denisa Healeya, da ponovno skušajo odločiti Nennija in Bassa od ljudske fronte Italije. Obisk angleškega lorda Jowitta je imel namen — čeprav je imel v palači Venezia v Rimu samo nedolžno predavanje o angleški demokraciji — da vsaj nekoliko ublaži in nasprotja med Italijo in Anglijo v zvezi z italijanskimi kolonijami v Afriki. Poleg ameriških novinarjev, Randolpha Churchilla in množice raznih «turistov» je imelo največji učinek, da so v velikih italijanskih pristaniščih na vojnih ladiah plapolale zastave ZDA. Čisto «slučajno» je ameriška vojna mornarica obiskala Italijo v dneh, ki so bili oddoljni za njeno bodočnost. Pod zaščito

ameriških vojskih ladij, s podporo industrijev Severa in fevdalcev Juga in kapitala ZDA je bila ustvarjena materialna osnova, na kateri je katoliška cerkev z rafiniranostjo Ignacija Loyole in krutostjo Torquemade izkoristila srednjeveško zaostalost italijanskega kmeta ter zastrašila srednje sloje in tako pri volitvah zmagala v obsegu, ki ga sami predstavniki katoliške hierarhije niso pričakovali. (Pri volitvah 18. aprila 1948 so dobili Demokristjani 12.751.841 glasov, Ljudska fronta 8.025.990 glasov in Saragat 1.860.528 glasov).

Za žig demokristjanov pri volitvah 18. aprila so bile odločilne stvari:

1. teror katoliške cerkve nad verniki, zaradi česar so stotisoč politični nezainteresirani Italijanci šli na volišče;

2. popolna likvidacija manjših političnih formacij (razen Saragatovih socialdemokratov, ki so imeli vlogo raz-

bičajev delavskih vrst), katerih elan je bil strahu pred komunistično nevarnostjo raje glasovali za demokristjane;

3. delni neuspeh Fronte v industrijskih centrih Severne Italije;

4. organizacijske slabosti Ljudske fronte, kar dokazuje njen dejanski razpad po volitvah.

Organizacijske slabosti Fronte so se pokazale že med volilno kampanjo. Fronta je bila organizirana v naglici in bolj v vrhovih kot pa na terenu, kjer so vse breme nosile organizacije KPI, Problematični sodelavci, kot npr. krščanski socialisti Bruni, ki se je pridružil Fronti bolj iz karizmatičnega kakor iz političnega prepričanja; bivši narodni poslanec pod fašizmom in prista republikaške grupacije generala Azizia Paolucci, znan kot notorni fašist iz Bologna; ameriški sodelavec Leo Valiani, ki so samo diskreditirali akcijo Fronte. (Nadaljevanje sledi)

Nadaljevanje z 1. strani)

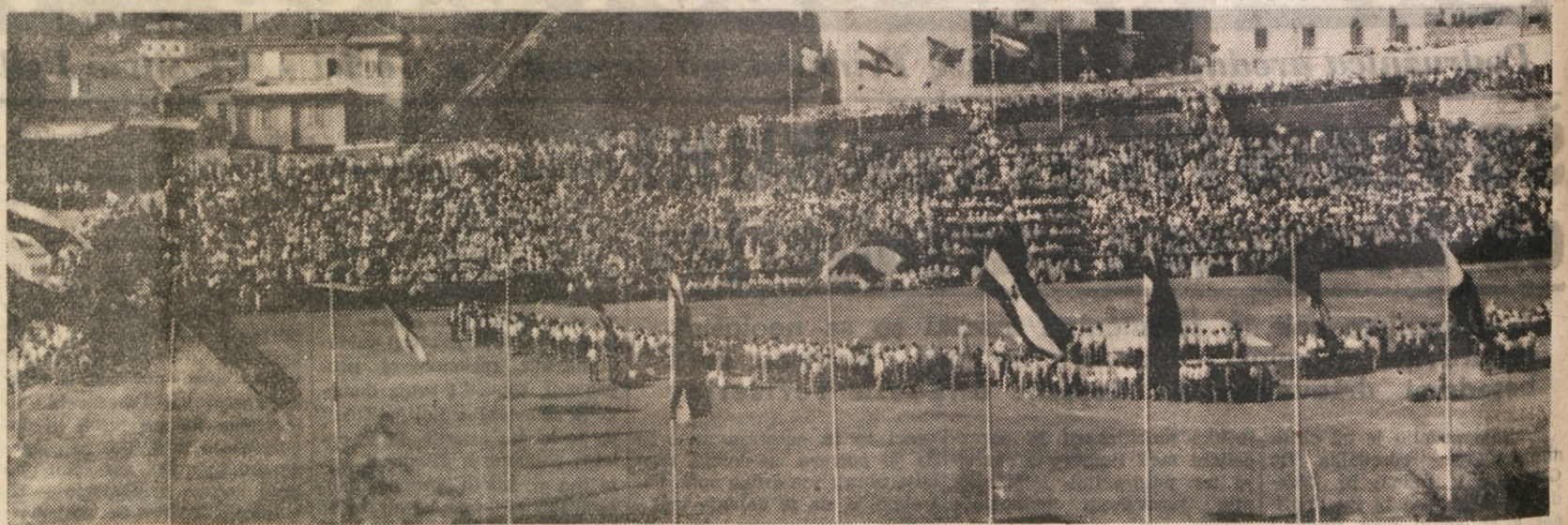
svojo kulturno dediščino, svobodno, dokler ne bo premagana laž, kleveta in nasilje. Ogrumni uspehi naše socialistične domovine in današnjih praznikov so živa dejstva, ki jih nihče ne more zanikati, so dokaz zmagovitosti naše resnice, ki proučiva svet, in ki bo tudi dokazno zmaga.

Naj živi kulturna enotnost Slovencev!

V imenu glavnega odbora Zveze sindikatov Slovenije je govoril tov. Jože Plešnik:

Tovarišice in tovariši, imamo

Ponovno smo dokazali, da se ne damo raznaroditi

POGLED NA NABITO POLN STADION MED IZVAJANJEM SPREDA.

(Nadaljevanje z 1. strani)

priljetno dolžnost, da pozdravimo vaš kulturni festival v imenu glavnega odbora Zveze sindikatov Slovenije in da vam izročim tople bratske pozdrave vseh naših delavskih kolektivov, ki pod vodstvom svoje Partije in tov. Tita gradijo z dosegom v zgodovini človeštva še nepredstavljivega kulturnega in socialnega domovinskega.

Vase današnje kulturne slave je brez dvoma delavsko visoke patriotične zavesti tržaških Slovencev in manifestacija enotnosti slovenske narodne kulture, ki se je razvijala in upirala največjim pritiskom po-

tujčevanja, kot odraz brezkompromisne borbe za združitev slovenskega naroda, ki je v svoji svobodni gospodarski in kulturni življenju brez kakršnega koli pokroviteljstva ali strani velikih držav, pa najsi bodo to imperialistične ali pa nazisti socialistične.

Naj živi enotnost vseh delovnih ljudi sveta! Naj živi kulturna enotnost zamejskih Slovencev!

V imenu koroskih Slovencev je pozdravil predsednik Slovenske prosvetne zveze na Slovenskem Koroskem tov. dr. Franjo Zwitter:

Zive naj vsi narodi, ki hrepenijo po svobodi, da koder sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan, ne vrag, je sosed bo mejak! Sledil je pozdrav Slovencev pod Italijo. V njihovem imenu je govoril tov. dr. Franjo Zwitter:

V imenu Zveze slovenskih prosvetnih društev v Italiji pozdravljam današnji veliki praznik slovenske kulture z željo, da bi se zamejski Slovenci še mnogokrat tako zbrali in se v njihovem imenu dokazali, da se ne damo strati in je vsako začetvanje v naše vrste zeman.

Ta izid bo belil lase markiskateremu trenerju enajstotric, ki igrajo v skupini z Jugoslavijo. Tudi brazilsko moštvo bo gotovo v skrbih še posebno ker so bili od Jugoslavije že dvakrat premagani.

mu svetu, da lahko tudi majhen narod, kadar se osvobodil kapitalističnega iskoristitja, z v svoji svobodni gospodarski in kulturni življenju brez kakršnega koli pokroviteljstva ali strani velikih držav, pa najsi bodo to imperialistične ali pa nazisti socialistične.

Naj živi enotnost vseh delovnih ljudi sveta! Naj živi kulturna enotnost zamejskih Slovencev!

V imenu koroskih Slovencev je pozdravil predsednik Slovenske prosvetne zveze na Slovenskem Koroskem tov. dr. Franjo Zwitter:

ŠPORT DOMA IN PO SVETU

Kolesarska dirka okrog Opčin

V odsotnosti Fontanota, Javornik prvi na cilju

KOLESARJI MED N EDLJSKO DIRKO

Rinaldi, Colja itd. V to skupino mlajših pa lahko štejemo tudi Lonziarja, Brajka, Danilija in še nekaj drugih, ki so v nedeljo pokazali, da bodo v bodočnosti tudi oreh za naše starejše tekmovalce. Colja Boris je sicer prišel na cilj tretji, toda solidni »žbor mu je v končni lestvici odvel to mesto in ga postavil na osmo in to zaradi prekrška. Colja je 20 km pred ciljem zamenjal celotno kolo. Takoj zatem se je sicer zavedel prekrška pravilnika in zopet zasedel svoje kolo, ter se odpravil proti cilju. Toda pravilnik je bil prekršen in Colja je moral nazadovati za celih pet mest.

Ne bodo se podrobno spuščali v potek cele tekme, ki je bila sicer izredno živahna iz že znanih vzrokov. Bolje bo vsekakor ogledom, kakšno upanja imamo za krožno kolesarsko dirko po Sloveniji in v Hrvaški. Kako bo potekala letna smo omenili že pretekli tork v naši sportski rubriki.

Omeniti pa moramo, da je tehnična komisija izbrala res najboljša kolesarje za skupni trening, ki bo v Portorotu. Ti kolesarji bodo 10 dni skupno trenirali in upamo, da bo njihovo delo prineslo dovolj zadovoljstva in kar je važno, da se bo uspešno zaključilo po slovenskih in hrvaških cestah in pod ciljem v Ljubljani. Ni smo in ne bomo pozabili lanskoletni uspeh naših kolesarjev in upamo, da tudi letos ne bomo razočarani, čeprav vemo, da bo konkurenca še mnogo hujša.

Nedeljska kolesarska dirka okrog Opčin nam je pokazala, da lahko upamo na dobre

uspehe naših kolesarjev.

Vrstni red na cilju je bil sledeč:

1. JAVORNIK (Velo Club Trst), ki je pretekel 177 km v 6 urah 20'12" (povprečna hitrost 33.172 km na uro); 2. Della Santa (Proleter); 3. Sclausero Nemorino (Velo Club Trst); 4. Rinaldi Walter (Velo Club Trst); 5. Lonziar Peter (Proleter); 6. Brajko (Proleter); 7. Danilic (Proleter); 8. Colja Boris (Proleter); 9. Scleris Mario (Proleter); 10. Coretti Carlo (Lonjer) itd.

Kot juniori so se plasirali: 1. Della Santa; 2. Lonziar; 3. Brajko; 4. Danilic, 5. Cotič.

Mednarodni šport

Rdeča zvezda - Borletti 53-41 v kosarki. Italijanska ekipa košarkar Borletti je že več dni na gostovanju v Jugoslaviji. V nedeljo je odigrala tekmo z jugoslovanskim prvakom Rdečo zvezdo ter je bila premagana s 53-41 (24-15).

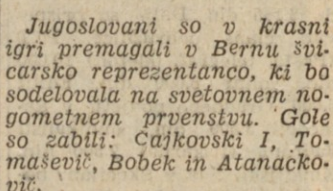
Italijanska ekipa košarkar Varesa pa je odigrala tekmo z Zelenižarjem, ki se je končala neodločeno 42-42 (24-23).

Milicioner-Represantanca cone B 5:2. V nedeljo je zagrebški Milicioner odigral prijateljsko tekmo z reprezentanco cone B, ki se je končala z zmago prvega s 5:2.

Uspela mednarodna veslaška regata na Bledu

verec za ženske 1000 m. Crvena zvezda 4:22,7, Lokomotiva (Zagreb) 4:34,7, Savica (Ljubljana) 4:53, Borac (Osijek) 5:35. Skiff za mladince 1000 m. Sava (Zagreb) 4:11,7, Ikarus (Zemua) 4:22,7, Crvena zvezda (Beograd) 4:53. Četverec senjorji: Mladost (Zagreb) 6:47, Gusar (Split) 6:58, Crvena zvezda 6:59,5, Dugič brez krake (Zagreb) 7:49,2, Crvena zvezda 7:53, Gusar (Split) 8:13.

Četverec s krmarjem, mladinci: Sloboda (Zagreb) 3:46, Lokomotiva (Zagreb) 8:49,8, Dinamo (Pancevo) 4:01, Double Skull za člani: Societe Nautique Geneve 7:30,1, Dinamo (Pancevo) 7:41,3, Crvena zvezda 7:46,4, Mladost iz Zagreba in Servis iz Ljubljane. Četverec za člani: Mladost 6:28,6, Ikarus 6:28, Jadran 6:34,4, Crvena zvezda 6:35, Mornar (Split) 6:58,2.

CAJKOVSKI

Jugoslovani so v krasni igri premagali v Bernu švicarsko reprezentanco, ki bo sodelovala na svetovnem nogometnem prvenstvu. Gole so zabili: Čajkovski I, Tomašević, Bobek in Atanacković.

Jugoslovani so pred odhodom v Rio hoteli poskusiti se enkrat svoje enajstotrice in to s tekmo proti Švicarjem, ki so v krasni formi. V nedeljo je ogromno število gledalcev prišlo na stadion v Bernu, da pris-

Jugoslavija - Švica 4-0

Jugoslavija je v krasni igri premagala v Bernu švicarsko reprezentanco, ki bo sodelovala na svetovnem nogometnem prvenstvu. Gole so zabili: Čajkovski I, Tomašević, Bobek in Atanacković.

stvarjujo tej tekmi. Jugoslovani so igrali po posebnem sistemu, ki si ga je zamislil njihov trener Arsenjević in uspeh je bil na dani. Jugoslovanski napad je nepretrgoma deloval in se je znal po zaslugi tega sistema izredno hitro premikati kjer je bilo treba. Uspeh tega so bili stiri goli. Tudi obramba je bila izredno dobra in vse kaže, da bo ena izmed najmogočnejših na svetu.

Ta izid bo belil lase markiskateremu trenerju enajstotric, ki igrajo v skupini z Jugoslavijo. Tudi brazilsko moštvo bo gotovo v skrbih še posebno ker so bili od Jugoslavije že dvakrat premagani.

Jugoslavija gre torej na svetovno nogometno prvenstvo z upanjem na dobro klasifikacijo. Če bodo odigrali v Braziliji tako kot so igrali v Švici bo vsekakor presenečenje. To tudi upamo, ker Jugoslovani vedo, da morajo braniti barve svoje države in bodo naredili vse kar je v njihovi moči. Bobek, Čajkovski, Mitic in ostali pa so porok za uspeh.

BOBEK

svetovno nogometno prvenstvo z upanjem na dobro klasifikacijo. Če bodo odigrali v Braziliji tako kot so igrali v Švici bo vsekakor presenečenje. To tudi upamo, ker Jugoslovani vedo, da morajo braniti barve svoje države in bodo naredili vse kar je v njihovi moči. Bobek, Čajkovski, Mitic in ostali pa so porok za uspeh.

Naj živi dan slovenske kulture!

Po izbruhu prve svetovne vojne so bila pisma še redkejša. Istrski možje in fantje so odhajali v Srbijo, Rusijo in na Sočo. Boda in siromastvo sta se še povečala. Niso pomagali ne podpore in ne aprovizacija. Zlasti leta 1917, je nastala taka lakota, da so ljudje kuhali travo in orobe. Zaradi take hrane bi bil Milha Cuder skoro umrl. Vsa večer je hodil na vrt, se oklepal z rokami trte in rotil: «Če si trta od boga, stori, da gredo ti otroci iz mene...» In kakor so duhovniki prej molili za zmago epapostolske Avstrije, so prosili sedaj za mir, ki nikakor ni hotel priti, dokler niso zedinjeni svobodoljubni narodi stiri prusko-avstrijske obalnosti.

Naj živi dan slovenske kulture!

Naj živi dan slovenske kulture!

Zone Mihec

žane, niso prav nič pomagale. «Sodni dan bola» — je prevrnila pobožna romarka Tona Skratova in pozivala včasne na pokoro.

«Kam vraga se večje pokore, kadar sem raztrpan in lačen kot pes» — se je hudoval Tona Bonaca, ki je veljal v vasi za — nevernega.

«E, kadar ne morejo naprej Prčani, Maršeti in Kapiti, je res hudon — so ugovarjali Baloni, Zmarčeti in drugi kolarji.

V gradu pred cerkvijo sv. Florijana se je oglasila harmonika in zaznala, da se bo v neki hiši povečalo družinsko stanje.

«Ohe, ohe, ohe» — je zavpila vaška deca in se poglala po strmem klancu proti cerkvi, da bi ne zamujale ekonofove, ki so na največkrat obstajali iz — pečene koruze.

GREMO V AMERIKO...

«Ma kdo se ženi v teh časih» — je spraševala stara in na pol slepa Todorica ter si mrmrala pri tem od brinjevega dima vrte oči.

«Vane in Čunčevka» — so odgovarjala dekleta, ki tudi niso hotela zamuditi redke prilike. Da, ohe, pogrebi in plesi so bili že od nekdaj edini pomembni dogodki v istrskih vaseh. Od takih prilikah je še vsakdo prišel na svoj račun. — Danes je priležal Pavlič vse stri sveče na oltarju. Tudi vedno jezen organist Sever ni manjkal. Prišlo so tudi vse nesojene novice, ki so se ljubosumno ogledovale ženina in nevesto.

Ohe, ohe, ohe — je zavpila vaška deca in se poglala po strmem klancu proti cerkvi, da bi ne zamujale ekonofove, ki so na največkrat obstajali iz — pečene koruze.

«Dala» — je izgovoril odločno Vane zaupnikovo upravljanje, se sramežljivo ozrl v nevesto ter zamenjal prstana. — «Buh, der srečo» — je tiho šepnila mati in se na široko prekrizala.

Orgle so divje zabučale, da je odmevalo od Lačne in Vard. Se čuki in netopirji na cerkvenem podstrešju so se prestrašili in začeli oblatovati okoli oltarja, na veliko jezo Pavliča, ki je videl v tem slabo znamenje.

Po stari navadi so prešli na oheč župnik, mežnar in pa učitelj, ki je bil obenem tudi organist. Dasi se nista z župnikom bog ve kako razumela, vendar sta se ob takih prilikah našla skupaj. — V kuhinji so pomagale dve vaške žene, ki so se kotlečkaj razumela na kuhno. Mladina se je

vrnila na podu, kakor za etarvo, da pa jo oče moral podložiti z obilno gredo. Nevesta je še nekoliko odgovarjala na razna vprašanja, toda Vane je bil z mislijo nekje daleč, v Čučovi Kaliforniji, kjer da teče emed in mitek. Se silal ni, ko se je odkaljšal župnik, kar je bilo znamenje, da misli nekaj povedati. Da bi vsaj delno pokrili obilne stroške oheci, si je povežala glavna kuharica roko, češ da se je pri kuhinjski epikli. Gosti, ki so bili na to pripravljeni, so začeli pripravljati razne darove v naravi ali v denarju.

Ivan ni miroval, dokler ni oče prodal kravo in lep kos polja, da je spravil potrebno vsoto za — Ameriko. Ker se je v zadnjem času odločil še Florijan, se je moral oče

zateči do znanega stiskača Jurasa v Truskuh, ki mu je posodil nekaj goldinarjev in se «stavil» (vknjižil) na najlepši kos v valah. Vsi, ki so šli to leto v Ameriko, so pustili doma še nerogajni zarod, ki bo vsaj pasel krave.

Marija je pričakala prvo možno pismo lepo po petih mesecih. «Ni tako, kot nam je pripovedoval Čuča» — je pisal Vane med drugim. Šele pred mesecem mi je uspešno dobilo delo, ki bi pa v stari domovini nikdar ne opravljal. Po velikem poniževanju in maledovanju sem postal snazilec stranišč in kanalov pri tovarni poljedelskih strojev v Pensilvaniji. Splon opravljam Slovani naštežja dela, ki jih Američani nečejo. Vidi, da sem si teh par dolarjev odtrgal naravnost od ust, da vam

«Dala» — je izgovoril odločno Vane zaupnikovo upravljanje, se sramežljivo ozrl v nevesto ter zamenjal prstana. — «Buh, der srečo» — je tiho šepnila mati in se na široko prekrizala.

Orgle so divje zabučale, da je odmevalo od Lačne in Vard. Se čuki in netopirji na cerkvenem podstrešju so se prestrašili in začeli oblatovati okoli oltarja, na veliko jezo Pavliča, ki je videl v tem slabo znamenje.

Po stari navadi so prešli na oheč župnik, mežnar in pa učitelj, ki je bil obenem tudi organist. Dasi se nista z župnikom bog ve kako razumela, vendar sta se ob takih prilikah našla skupaj. — V kuhinji so pomagale dve vaške žene, ki so se kotlečkaj razumela na kuhno. Mladina se je

vrnila na podu, kakor za etarvo, da pa jo oče moral podložiti z obilno gredo. Nevesta je še nekoliko odgovarjala na razna vprašanja, toda Vane je bil z mislijo nekje daleč, v Čučovi Kaliforniji, kjer da teče emed in mitek. Se silal ni, ko se je odkaljšal župnik, kar je bilo znamenje, da misli nekaj povedati. Da bi vsaj delno pokrili obilne stroške oheci, si je povežala glavna kuharica roko, češ da se je pri kuhinjski epikli. Gosti, ki so bili na to pripravljeni, so začeli pripravljati razne darove v naravi ali v denarju.

Ivan ni miroval, dokler ni oče prodal kravo in lep kos polja, da je spravil potrebno vsoto za — Ameriko. Ker se je v zadnjem času odločil še Florijan, se je moral oče

zateči do znanega stiskača Jurasa v Truskuh, ki mu je posodil nekaj goldinarjev in se «stavil» (vknjižil) na najlepši kos v valah. Vsi, ki so šli to leto v Ameriko, so pustili doma še nerogajni zarod, ki bo vsaj pasel krave.

Marija je pričakala prvo možno pismo lepo po petih mesecih. «Ni tako, kot nam je pripovedoval Čuča» — je pisal Vane med drugim. Šele pred mesecem mi je uspešno dobilo delo, ki bi pa v stari domovini nikdar ne opravljal. Po velikem poniževanju in maledovanju sem postal snazilec stranišč in kanalov pri tovarni poljedelskih strojev v Pensilvaniji. Splon opravljam Slovani naštežja dela, ki jih Američani nečejo. Vidi, da sem si teh par dolarjev odtrgal naravnost od ust, da vam

«Dala» — je izgovoril odločno Vane zaupnikovo upravljanje, se sramežljivo ozrl v nevesto ter zamenjal prstana. — «Buh, der srečo» — je tiho šepnila mati in se na široko prekrizala.

Orgle so divje zabučale, da je odmevalo od Lačne in Vard. Se čuki in netopirji na cerkvenem podstrešju so se prestrašili in začeli oblatovati okoli oltarja, na veliko jezo Pavliča, ki je videl v tem slabo znamenje.

Po stari navadi so prešli na oheč župnik, mežnar in pa učitelj, ki je bil obenem tudi organist. Dasi se nista z župnikom bog ve kako razumela, vendar sta se ob takih prilikah našla skupaj. — V kuhinji so pomagale dve vaške žene, ki so se kotlečkaj razumela na kuhno. Mladina se je

vrnila na podu, kakor za etarvo, da pa jo oče moral podložiti z obilno gredo. Nevesta je še nekoliko odgovarjala na razna vprašanja, toda Vane je bil z mislijo nekje daleč, v Čučovi Kaliforniji, kjer da teče emed in mitek. Se silal ni, ko se je odkaljšal župnik, kar je bilo znamenje, da misli nekaj povedati. Da bi vsaj delno pokrili obilne stroške oheci, si je povežala glavna kuharica roko, češ da se je pri kuhinjski epikli. Gosti, ki so bili na to pripravljeni, so začeli pripravljati razne darove v naravi ali v denarju.

Ivan ni miroval, dokler ni oče prodal kravo in lep kos polja, da je spravil potrebno vsoto za — Ameriko. Ker se je v zadnjem času odločil še Florijan, se je moral oče

zateči do znanega stiskača Jurasa v Truskuh, ki mu je posodil nekaj goldinarjev in se «stavil»